

(המשך ממעמד 67)

סוג כזה של טרור, של פעולות, או שאתם נגד?

פלימאן: כל טיפידים שנופלת, לא חשוב איפה, מעמיקה את הפצע ומרחיקה את השקט.

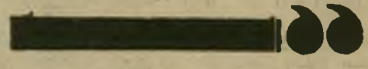
ג'ובראן: ממשלת-ישראל אשמה בכל האסונות האלה. אילו היתה נושאת נזונות עם חוליות-החדירה, ומקבלת את תנאיהם ומשחררת אסירים כלואים, לא היתה נופלת שורה משער ראשו של ילד או מבוגר. אנחנו לא רוצחים.

אתה רוצה להגיד לי שהי רחוב הערבי מאמין שממשלת-ישראל אשמה בכל האסונות ה-אלה?

מאת. אחוה. הרחוב הערבי בטוח שזו רק תעמולה. כבר קרה לנו ביום-האדמה שקרה דבר אחד, וברדיו ובטלוויזיה דיווחו על כ-5 יבויני קיימנו עצרת, ובאותו היום פרצה מילחמת-לבנון. המישטרה התקיפה את ה-מתקבלים, ואמרו בחדשות שרק אחרי ש-המתקבלים ידו אבנים נאלצה המישטרה לזרוק פצצת גז מדמיע. וזה היה בדיוק להיפך.

אתה מתכוון להגיד לי ש-כאשר הרדיו והטלוויזיה דיווחו על

קאים. מפה אני לא זו! יש פה דבר שה-יהודים לא תופסים. אין להם, ליהודים, הקשר שלנו לאדמה, וכמה שאני לא אסביר לכם את הקשר הזה, אתם לא תבינו. אני יודע שבמרחק 20 דקות נסיעה אני מגיע לעיר חיפה. ויכול להיות איך שאני רוצה. אבל מפה אני לא זו, כי פה בסחינין אני

אחם גרים בירושלים, עוברים לגור בתל-אביב. לכם זה לא משנה

הי. בכל מקום אחר אהיה פליט. סחינין זו המולדת הקטנה שלי. אתם, שבבילכם זה לא חשוב. אתם נולדים בירושלים, עוברים לגור בתל-אביב. לכם זה לא משנה, מישוהו מגישי שאין לו כסף, מוכר את הדירה, מחזיר חובות. אצלנו אין דבר כזה. הבית הוא המולדת.

למה אתה חושב שאתה קשור למולדת שלך יותר ממני, למשל? מפני שאת יכולה כל שנה לגור במקום אחר, פעם באמריקה, פעם בישראל, פעם בקיבוץ, פעם בתל-אביב.

הפלטונים בנגדה וברצועות עזה מדברים על מדינה שם. כדור מר, אתם הפלטונים, למרות ה-זהות המשותפת, רואים איש ל-עורו?

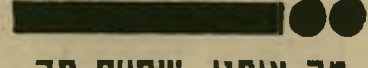
מי נמצא בנגדה? רק תושבי המקום ופליטים. ומה איתנו, שחיים פה מגבולות 1948? איך אני יכול להתיישב פתאום ברמאללה, כשאני פה בגליל?

מדוע הפליטים בנגדה נשארו פליטים? מדוע לא הקימו בתים? אני לא מדברת על כך שלא התי ערו בארצות שבהן הם חיים. מדוע כמוסגרת המחנות לא שיפרו כי עצמם את תנאי-חיהם? מדוע לא הקימו מיפעלים? מדוע המשיכו במשך 34 שנים להיות מהיד לפה, וסמכו על התרומות של אתר"א?

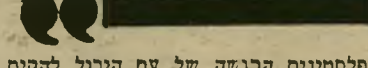
המישטרים הערבים העדיפו שישארו פליטים. אף פעם לא העניקו להם משאבים כדי לפתור את הבעיות הכלכליות שלהם. הם הבינו שברגע שתהיה התפתחות לכך, לית, הפלטונים יהיו גורם מתסיס בתוך המדינה. לכן הקפידו המישטרים שהפליט טינים יקבלו כסף מאונר"א, והכסף יספיק להם רק כדי לאכול.

איך הם יכלו להקים מיפעלים? זה דורש הון. אבל הוןך אינו מוגבל, הוא מתפי שט לחינוך פוליטי ראדיקלי, ומנהיגי מדי-נות ערב הבינו שזה יחזור אליהם כמו בומרנג. לכן שמרו על הפליטים כמו שומרים על פטריות.

עכשיו אנחנו ערים למצב. אש"ף הקים מיפעלים, וזהו אחד הדברים העצומים ש-עשה אש"ף למען העם הפלסטיני. הוא נותן

מה איתנו, שחיים כה בגבולות 1948? איך אני יכול פתאום להתיישב ברמאללה?

פלסטינים הרגשה של עם היכול להקים מדינה. הרי אחת הטענות העיקריות של הפלסטינים מפני אש"ף היא ש-עשה זאת על השבון העם הערבי נזני.

הבעיה היא לא בעיה של נוצרים ומוסלמים בלבנון. זה לא נכון שהנוצרים טוענים כלפי הפלסטינים-המוסלמים שהם ניצלו את לבנון. זהו בעיה של מעמדות. ברור שהבעיה התחילה כאשר בבעלותו של הנשיא-לשעבר כמאל שמעון היתה כל רצועת-החוף מצור ועד צידון. ברגע שה-דייגים התחילו להתקומם נגד השליטה של

שמעון על רצועת-החוף, התהוו בעיות בין מישפחת שמעון לדייגים במישור-החוף. שמעון הקים חברה עם הון כוויית, ואיים על פרנסת הדייגים. הם אירגנו הפגנה נגדו בצור, ומכיוון שהמהפיכה הפלסטינית היא לא רק נגד הציונות, אלא נגד הקפיטליזם, אש"ף התערב ועזר למפגינים. ואז חבורת המנהיגים המסורתיים, ג'מיל ושמעון, הרי גישו שאורבת להם סכנה מצד אש"ף. אך הם לא יכלו להגיד: אנחנו נגד המהפיכה הפלסטינית, מכיוון שהיא מקוממת את מעמד-הפועלים, ומהווה סכנה להוננו. אז הם יצרו בעיה מוסלמית-נוצרית, שהיא, כמובן, בעיה מלאכותית.

אתה מתכוון להגיד שהמדינה החילונית הרדלאומית הדמוקרטית, שאתם שואפים אליה היא שטח פלסטיני, תהיה מדינה קוממ'ניסטית?

אנחנו מאמינים שביחד נוכל להיות חיים שלמים ומאושרים תחת מישטר סוציאליסטי, שידאג לשיוויון בין כל התושבים. הרחוב הישראלי אומר בימים אלה, שאם סעודיה אינה רוצה לעזר זור לפלסטינים, למה שאנחנו נפי תור את בעייתם?

המלך פאהד והמלך חאלד עזרו ועוזרים לבשיר ג'מיל, שהוא אבי הרעיון שללבנון

פלימאן

— מגיעים למילחמה!

קיימת בעיה נוצרית-מוסלמית. העזרה ש-להם לג'מיל היא הוכחה חזותית שהבעיה אינה נוצרית-מוסלמית, מכיוון שהם מוסלמים, והוא נוצרי.

יש לכם קרובי-מישפחה כי בירות המערבית, שני אחים, גר סות ובני-אחים. מהם רגשותיכם בשעה כזאת?

פלימאן: ראיתי פעם הצגה בשם כולם הוו בני. אני מרגיש שכולם בבירות אותו הדבר.

אתה לא רואה לאחייך יותר מאשר לאחרים?

האמת האמת האמת שלא. אני בטוח שדווקא מפני שהאחים שלי בעמדות-מפתח גבוהות באש"ף, הם יכנעו.

אני לא מדברת על בניעה. אינך חושש שמא ויהרגו?

הייתי מוכן להגן עליהם בגופי. אני לא רוצה שימותו. לא רוצה שיהרגו. אבל בשום פנים איני רוצה שייכנעו. אני מעדיף שישלחמו עד הסוף. אם אין ברירה, שילח-מו עד הסוף.

אתה מדבר כמו אנשים קרי צדניים רבים ברחוב הישראלי. גם הם רוצים שידחמו עד הסוף.

הם רוצים שילחמו עד הפלסטיני האחרון. אני רוצה שילחמו עד שהיה שלום. הי עובדה שהתקבלתם לראיון אצל יאסר ערפאת, ואחם — את, אורי אבנר וענת טרונטי — שירתתם כצה"ל, מוכיחה ש-אש"ף רוצה בשלום!

טרור כזה אינו משפיע בחורל. גראה כי איש לא חישוב מראש את ההלם הנורא שיצורו תמונת צור וצידון, ראשידיה ועין-חילוח בתקלינים השקטים והנוחים של פאריס. לונדון ובוסטון.

אחרי כמה שבועות של תדהמה, התי עוררה מערכת-התעמולה הישראלית למכה נגדית. כל עיתונאי שניתן לשחדו הומון לארץ על השבון המדינה, מתוך תיקויה שישלם עבור כרטיסי-הנסיעה בכתבות אר-הדות. אורגנו בקפדנות סיורים, שבהם הראו לאורחים מה שרצו להראות להם. הובאו לפניהם לבנגנים שסיפרו, כמבוקשי סיפורי-זוועה על מעשי-תופת של אנשי-אש"ף — אונס, שוד, רצח. ביתור גופות ומה עוד. מאמץ זה נשא פרי כלשהו, והכתבות המבוקשות והמשולמות אכן הו-פינו.

אך כל זה היה כאין וכאפס לעומת הרי דיווחים היומיים על המילחמה, שבאו כי רשתות הרגילות, מפי כתבים מאומנים. כל הפצה ישראלית בבירות העלתה לא רק פיטריות ציוריות של עשן. כפי שזה נראה בטלוויזיה הישראלית, אלא גם יכול של תמונות-זוועה של הוגים ופצועים, נשים וילדים, כפי שזה נראה ברשתות-הטלוויזיה בעולם. כימעט כל הכתבים הזרים בלבנון — ובייחוד בבירות המערבית — למדו לשנוא את הפאלנגות ואת צה"ל, ומזדהים עם סבל הפלסטינים בעיר הנצורה. התעי מולה הישראלית מתלוננת על כך בקול-י-ולות, אך העיתונאים הם בני-אדם, והם מושפעים ממה שהם רואים. הם מגיבים בבירות כפי שהגיבו בוויאטאם, באל-סל-וואדור ובכל ארץ אחרת.

מדי יום משלמת ישראל עבור פעולותיה בלבנון מחיר נורא בדעת-הקהל העולמית, וזהו עדיין כאין וכאפס לעומת מה שיקרה אם אכן יישלח צה"ל להסתער על ביירות המערבית.

במצדה לא היו מצלמות. בסטאלינגראד לא היתה טלוויזיה. כיבוש בירות עלול להיות לאפוס טלוויזיוני הראשון מסוגו בעולם — אפוס שיעורר סלידה אינסטנקי-טיבית מפני כל דבר ישראלי בליבם של מאות מיליונים, ואולי לדורות.

אוגדות האפיפיור

ה"הסברה" אינה יכולה לשנות עובדות יסודיות. הרעיון שעסקן אפסי כמו אהוד אולמרט, או שר בעל בעיות נפשיות כמו יצחק מודעי, ינהל את ה-"הסברה" יותר טוב מאשר הפקידים המגנר-סים של משרד-החץ ודובר-צה"ל — הוא מגוחר.

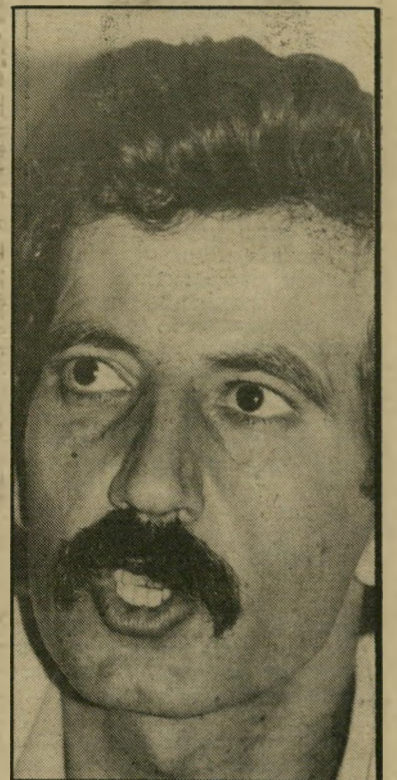
התגובה הישראלית הרגילה היא משיי כתיכתך ואמירה: "מה זה חשוב? שיחשבו הגויים מה שהם רוצים!" הרבר מוכיר את הסיפור של סאלין, ששאל בצנינות: "כמה אוגדות יש לאפיפיור?"

דעת-הקהל חשוכה הרבה יותר מכפי שזה יכול להיראות בעיני אדם כמו אריאל שרון, או להמון המריע בכיכר מלכי-ישראל.

בארץ כמו ארצות-הברית, דעת-הקהל משפיעה במשריין על חברי הקונגרס, וב-עקיפין על הבית הלבן. אין זה תהליך אוטומטי ומיידי, אך הוא פועל בהתמדה. ההתקפות הנקבות על בנין, בעת הופעתו בקונגרס, לא היו אפשריות לולא ידעו חברי בית-הנבחרים והסנטורים כי בוחריי הם, וביניהם גם היהודים, שינו את דעי תם על ממשלת-ישראל. לכך תהיה בע-תיד השפעה על החלטות הנוגעות לכסף, לנישק ולתמיכה המדינית בישראל.

בארצות אירופה הדבר בולט עוד יותר. ידידי-ישראל נאחזים בצורה נואשת בת-נועת-השלום, בהפגנות-השלום ובתופעות כמו מעשה אל"מ אלי גבע ופגישה ערפאת-אבנר כדי להציל את מעמדה של ישר-אל. הרעיון שלא רק בפאריס ובלונדון, אלא קודם כל בתל-אביב ובירושלים — ההנגדות מצפוניות למילחמה ולהרס — גורמת רבים לשמור על אהדתם לישראל.

אולם בישראל תימשך הוועקה נגד ה-"הסברה". כאשר קורס תחתי בית כן עשר קומות במערב-בירות, ולעיני בני-למות מוצאות מתחת להריסות נשים הרור-גות וילדים מבייבים — הדבר מוכיח ל-תקן זאת בקלות: במקום יעקובוביץ ינהל את ההסברה חיימוביץ, והכל יבוא על מקומו בשלום.

ג'ובראן

במיקרה שאין פיתרון —

אוטובוס-הדמים, הרחוב הערבי חשב שמדובר בתעמולה?

בטח! הרי לנו ברור שהמטרה ש-להם לא היתה לרצוח, אלא לשחרר עצורים. זו היתה מטרתם.

גם כאשר פוצץ אולם-הנומי עים בממלכת-העיפה כדור, המטרה היתה לא רצוח אלא לשחרר עצור רים? במיקרה של אולם הנופעים לא ניתנה אתראה, לא הוצבו תני אים!

לא יודע פרטים על הפיצוץ הזה. יודע על מיקרים של חטיפת מטוסים, שמטרתם היתה לשחרר עצורים.

פלימאן: זה דומה להפצצות של חיל-האוויר על מחנות-הפליטים. חיל-האוויר נותן התראה? מעמיד תנאים? הפעולות האלה של הטרור באות בתגובה על הפצצות מחנות-פליטים. אל תחשבו שאנחנו בעד רצח אזרחים. אנחנו נגד שפיכות דמים. אבל באותה מידה אנחנו נגד שפיכת הדם שלנו, ונגד רצח הילדים שלנו.

ג'ובראן: את עוד פעם גולשת עם השאלות שלך. הבעיה היהודית לא תיפתר אף פעם. אם הבעיה הפלסטינית לא תיפתר, ובמיקרה שאין פיתרון, מגיעים למילחמה.

מה יקרה אם מעצמות-העני תאלצנה את מדינת-ישראל להקים מדינה פלסטינית בנגדה וברצועה? פלימאן: בכל מיקרה אנחנו לא נוזו מסחינין אף פעם. אפילו שיחזרו השלטון התורכי והאנגלי, אפילו שיבואו האמרי-